

**Φασουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.**

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές, βρέ Φασουλῆ, τί ἔχεις και γελᾷς;

Φ.—Δὲν σοῦλεγα, βρέ τενεκέ, πῶς βᾶβρη ὁ Μελᾶς;

Π.—'Αλλ' ἔρεια, βρέ, πῶς τῶρεος;

Φ.— Ξεράδια μεχυλιβάνη...

Π.—'Εσὺ κοντεύεις τῶν Δελφῶν νὰ γίνης τὸ μαντεῖον και Κάλχας φαίνεσαι σωστός προφητεῶν παντοῶν.

Φ.—Δοῖκον και πάλι μὲ φωνὴ μοῦ εἶπε τὸ και τὸ:

ε-θὰ 'δῆς παντοῦ μπαγλάρωμα νὰ πέση δυνατὸ,

θὰ 'δῆς λαοὺς ἐπὶ λαοὺς και κράτη ἐπὶ κράτη,

πνεῦμα πολέμου ἄγχιον τὴν γῆν θὰ συνταράττη,

θὰ 'δῆς εἰς κίνησι στρατοὺς κ' ἰσπεῖ και πυροβόλα,

τὸ δὲ Κορδόνι θὰ λυσοῖ και θὰ φωνάζη φύλα,

θὰ 'δῆς μὲ καλποκάπουτσα νὰ κλημυροῦν οἱ δρόμοι,

θ' ἀκούς νὰ ρίχνουν κομπουριαῖς κλητήρες κ' ἄστυνόμοι,

θὰ 'δῆς συγκρούσεις, συμπλοκάς, κ' αἱμάτων πανηγύρεις,

θὰ 'δῆς τοὺς Καββαλάρηδες νὰ ἐφορμῶν ζυφίσεις,

τοὺς 'Οστρογότθους και τὴν ἰδίαν εἰς τὴν δόδον Σταδίου,

θὰ σημαδεύουν μερικὸ και τὸ Γενναδίου,

θὰ 'δῆς ἀθροῦς ἐκλογεῖς νὰ κλείσουν 'στὸ μπουδρούμι,

θὰ 'δῆς βαρελοστέφανο νὰ ρίξουν τοῦ Δραγοῦμη,

θὰ 'δῆς τὸν νέο Φρούραρχο, θὰ 'δῆς τὸν Σκυρομήλιο,

μὲ ἄλογα τῆς ἀστραπῆς νὰ τρέχουν μὲ 'στὸν ἦλιο,

ἀπὸ παντοῦ θ' ἀκουεῖται ὁ θρῆνος ὁ φοικώδης,

καθὼς ὁπτόταν ἐσφαῖτε τὰ βρέφη ὁ 'Ηρώδης,

μὲ βρυχηθμούς, μὲ μκκηθμούς, μ' ἀλαλαγμὸν και

[βρόντον,

τῶν ἀστυνόμων ἀπαθῶς τὰ τρέχοντα δρώοντων,

και τύμπα και κύμβαλα μετ' ἠχηρῶν κροτάλων,

κ' ἔσθ' ὅτε βαρβαρόφθογγα μικρὰ μετὰ μεγάλων,

και φλοῦγκελχορνηκαί βόμβαρδα, οὐ μὴν και βομβαρδίνια,

καθὼς και ἄλλα ὄργανα τοῦ Θεοδοῦ κειθήνια.

Θὰ 'δῆς νὰ τρέχουν ἀκόλλου' στὸν τοῖχους ἄρον ἄρον

'Α ρ ε π η ρ ω ν ὀνόματα καθὼς και 'Α σ κ α θ ε ρ ο ν,

και χλίλα δὴδ προγοῦματα κ' ἐπίσω σου κ' ἔμπρός σου,

ποῦ δὲν θὰ βροῖσκη μὲ γωνιὰ νὰ κνήγῃ τὸ νερὸ σου,

θ' ἀκούς βροντοκοπήματα 'στῆς κλάπας σμεδαλέα,

θὰ 'δῆς νὰ γράψῃ ὁ Μελᾶς 'στὸν 'Αντιβασιλέα,

θὰ 'δῆς ὁ 'Αντιβασιλεὺς τὸ πῶδι νὰ κτυπήσῃ

και λόγον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐντόνας νὰ ζητήσῃ,

κ' ἔκ φοβῶν ὁ Πρωθυπουργὸς θὰ βγάλῃ ἀγουρίδα

καθὰ εἰπῆ 'στὸν Φρούραρχο νὰ ὠσῃ τὴν πατριδᾶ,

θὰ 'δῆς σωροὺς ἀναφορῶν κ' ἀπὸ τὰ ἔξω μέρη,

θὰ 'δῆς ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐκλογὴ και τὸ μεσημέρι,

ἡ μὴ και ἄλλη 'Εκκλησιὰ εἰς 'δῆς νὰ γίνῃ χάνι,

τὴν θείαν 'Αποκάλυψιν θὰ 'δῆς τοῦ 'Αη-Γιάννη,

θὰ 'δῆς ρομφαῖας φλογεράς κ' ἀμύνης ἐπὶ σφαγῆν,

και ἄνω κάτω θάλασσαν και οὐρανὸν και γῆν.

κ' ἄλλα πολλὰ περιεργα, ποῦ θάχης νὰ γελᾷς.

ἀλλὰ 'στὸ τέλος Δήμαρχος θὰ ἔβρη ὁ Μελᾶς,

και θὰ περάσῃ τὸ κακὸ κ' ἡ κοσμοχαλασιὰ,

θὰ φύγη δὲ ὁ Θεοδοῦς κατὰ τὴν Κηφισιά,

ὁ Ράλλης εἰς τὴν 'Οθησσόν, γιὰ ρεμβασμούς σπανίαν,

κ' ὁ Νίκος ὁ Κυλλιφρονᾶς εἰς τὴν Καλλιφρονίαν,

κ' ὁ 'Αντανδρῆς μοναχὰ θὰ μείνῃ ἐδῶ πέρα

και δὲν θὰ πᾶν πουθενὰ γιὰ καθαροὺν ἀέρα.

Π.—'Αἷτὰ σοῦ εἶπε ἡ φωνή;

Φ.—

Μοῦ εἶπε κ' ἄλλ' ἀκόμα,

πῶς θὰ τὴν πᾶν Χιτώπιη τοῦ Θεοδοῦ τὸ κόμμα,

ὅτι θὰ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς νέας νίκης

κάθε λογῆς Κορδοσιτῆς ἀντάμης και ἀσίτης,

και θ' ἀγοράσουν μερικὰ Πλακίωτικα γαῖθούρια

νὰ τὰ γυρίσουν μὲ φωναῖς 'στουὺς δρόμους και σαντούρια,

και οὕτω διαδήλωσις γαῖθουρινὴ νὰ γίνῃ

και 'στὸ γαῖθουροπάραρο γαῖθουρὶ νὰ μῆμεινῃ.

Ἐξαίφνης ὅμως θ' ἀκουσθῆ ὁ θρῆνος τῆς Ραμᾶ

και τὰ γαῖθούρια θὰ τὰ φῶν ὡς εἶδος καπαμᾶ

κ' ἂν θέλῃς πῆγαιεν και σὺ, βρέ Περικλῆ κατῆ,

ἔνα γαῖθουροπόδαρο ν' ἀρκάξης γιὰ μετῆ.

Π.—Και τῶρα ὁποῦ Δήμαρχος ἐβγήκε ὁ Μελᾶς,

θὰ ἔχης ἀπατήσεις, βρέ;

Φ.—

Θὰ ἔχω και πολλὰς.

Π.—Τί δηλαδῆ;

Φ.— Νά! δηλαδῆ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ κράτους

θὰ πάρω ἐργολαβικὰς τοὺς νέους ἀποπάτους.

Π.—Σοῦ ἔφετε μὲ τὸν Μελᾶ...

Φ.—

Καθ' ὄλον τὸν καιρὸν μου

ἔκειν' ὑπῆρχον πάντοτε τὸ μόνον δειροῦν μου

και ἴσως ἀπὸ σήμερα νὰ δώσω και καπάρο,

κ' ἂν βρηθῆσῃ ἔξαρνα ἡ τύχη και τοὺς πάρο,

θὰ βάλω και γαλιὰ τοῦ Χόρν...

Π.— Ποιοῦ Χόρν, βρέ ἀδελφέ;

Φ.—'Αλτ-Χόρν ἢ τοῦ Φλούγκελ-Χόρν;

Φ.—

Τοῦ Χόρν, σαχλοκουφέ,

τοῦ ἄλλου τοῦ 'Απόπατ-Χόρν...

Π.—

'Α! τῶρα ἐκατάλαβα...

Φ.—Πᾶψε τὰ καλαμπούρια σου γιὰτ' εἶναι θεοκτάλαβᾶ.

Π.—'Αλλὰ δὲν στέλλεις 'στὸν Μελᾶ κ' ἔκ μέρους μου

[πρασβαῖαν

νὰ λάβω μερικὸ κ' ἔγὼ εἰς τὴν ἐργολαβίαν;

Φ.—'Υπομονή, βρέ Περικλῆ, και δια θὰ γενουῖν.

Π.—Και ἄλλη ἐπιχειρήσεις δὲν σοῦθε κατὰ νοῦ;

Φ.—Βαρῆθηκα νὰ εἶμαι κτὰ τῆς ἱεσοσύνης σκλάβος

κ' ἐπιχειρήσεων πολλῶν θὰ γίνω ἐργολάβος,

μήπως τὸ σπῆν γρήγορα κ' ἐδικόλας ἔξοφλήσω,

ὁποῦ 'στὸ νέον Φάλαρον ἐντὸς μικροῦ θὰ κτίσω.

Π.—'Αλήθεια πῶς δὲν ἔβαλες ἀκόμη τὰ θεμέλια;
Φ.—Μὴν τὰ 'ρωτᾷς, βρε Περικλῆ. ἄδράνεια κι' ἀμέλεια.
Μὰ τώρα ποὺ δὲν ἔφαγε τὴν φόλα ὁ Μελάς
κι' ἐντὸς κι' ἐκτὸς ἤσυχασε πρὸς ὄραν ἢ 'Ελλάς,
'στὸ φύλλον τὸ ἐρχόμενον τρεῖς ἀγασμοὺς θά ψάλλω
καὶ μόνος τὸν θεμέλιον θά ρίξω δίχως ἄλλο,
ὅπουτ' ἀν δὲ τὸ μέλαθρον ἐτοιμασθῆ καθ' ἴδια
'στὰ κεραμίδια θ' ἀνεβῶ καὶ θά φωνάξω φόλα.
Π.—Περὶ μελάθρου θά σοῦ πῶ ἀργότερα πολλὰ
καὶ ὄρες πέντε ματσουκίαις, κουμπάρε τοῦ Μελά.

**Λιμαντραγουδο καμπόσα
νὰ τὰ λέγη κάθε γλώσσα.**

Νίκο, μὴ μᾶς πικραίνεσαι, Νίκο, φανοῦ γενναῖος,
κι' ἂν δὲν ἐβγήκες Διμαρχος ἀκόμα εἶσαι νέος.

Τι τόφελος κι' ἂν τρέχουνε τὰ μάτια σου σὰν βρούσι;
ἔχας καρὸ νὰ ξαναπῆς ἀκόμη 'στὸ Παρῖσι.

'Οίμέ!.. δὲν γίνεται καμὸς 'στὸν κόσμο πηδ μεγάλος
καρὸ νὰ 'ῤῃς τὴν ἐκλογὴ νὰ σοῦ τὴν πάρη ἄλλος.

'Οίμέ!.. σταμάτησε, ζουρνᾶ, καὶ πάψε τουμπλεκέ...
ὅταν βροντήση τενεκὲς βροντᾶ τάτροσελέν...

'Οίμέ!.. παπούτσια κέφτουνε μὲ τρύπαις μεντίσιόλαις
κι' οἱ Κορδόντοι πηλαλοῦν 'στὴν Θεοδωρῆ μὲ φόλαις.

'Οίμέ!... μαντάτα θλιβερά!.. οἰμέ!.. βαρετὰ σεκλέτια!..
οἱ Κορδόντοι ἔχασαν τοῦ Δήμου τὰ ρουσφέτια.

'Οίμέ!.. μαντάτα θλιβερά!... μαθρο γαϊδοῦρι' γκάρισε
καὶ μαθρος μαθρος κόκορος τὴν χαραυγὴ' κακάρισε.

'Οίμέ!.. καθυοὶ καὶ βάσανα 'στοῦ Θεοδωρῆ τοὺς φίλους!
'στοὺς δρόμους δὲν ἀφήσανε μιὰ φόλα γιὰ τοὺς σκύλους.

'Οίμέ!... μεγάλο 'ξαρνικό σὰν εἶδαν ὁ Μελάς
πῶς 'στὸ Κορδόνι ἔγινε ἀληθινὸς μελεᾶς.

'Οίμέ!... γιατροὶ προφθάστε καὶ σῦρτε 'στὸ Κορδόνι,
γιατὶ τὴν φόλα ἔφαγε καὶ τώρα τὰ κορδόνια.

Μὲ 'σώβρακο μεταξοῦ καλέσει κοντοβράχι
καὶ τώρα τὰματζιζίκια θρηνοῦν τὸν Θεοδωράκη.

Κάθε νταῖς Κορδονιστῆς μὲς 'στὸ πολὺ κακὸ τοῦ
μαθρο Κορδόνι 'πέρασε 'στὸ μαθρο 'σώβρακοῦ του.

'Αντὶ νὰ γίνῃ ὁ Μελάς κατὰ τὸν Ράλλην Μέλας
ἐβγήκε μαθρο τὸ παιδί τῆς ἀσκηρῆς φουστανέλας.

Γιὰ ναθρουν ὀμα μερικὸι ποῦ νὰ ταιριάζ' ἡ φόλα
τὸν Νίκο τὸν Καλλιφρονά τὸν ἔκαμαν Νικόλα.

Μὲς 'στοῦ Μελά χοροπήδουν πεντάμορφα κορδοῖα
καὶ μὲς 'στοῦ Νίκο τὴν ἀλλῆ βροντοκτυποῦν φαρδοῖα.